

Lletres originals del disc "Mentider"

Autor: Marc Parrot

Bé negre

Sóc alienígena extraterrestre,
sóc un bé negre que no té ramat,
sóc habitant de l'univers campestre,
dos petaners són els meus guies interestel·lars.
Seguint esteles de cargol treu banya
he anat perdent-me per camins d'argent,
però sempre amunt, de cara a la muntanya,
buscant fer el cim d'un pic inexistent.

Vaig llençant missatges per si algú els rep i els vol
i vaig seguint els rastres
que em porten a altres mons.

Lluny del sud i lluny del nord,
lluny de l'òrbita global,
lluny dels marges racionals,
d'un camí que vaig fent sol.

Vaig albirant sobre l'estratosfera
meteorits que em creuaran el cor,
recollint llamps per anar sembrant tempestes
i omplir-me l'esperit de trons.

Super heroi

Veig els perills, enemics i amenaces,
lladres de cors i botxins d'esperances,
cantants que volen matar-te de pena
i entabanadors oferint confidències.

I jo somio amb ser el teu protector,
del teu somriure el més gran defensor,
el que el teu cor incendiarà
i el teu desig farà esclatar.

El super heroi defensor de la veritat,
super heroi que sap estimar sense fer mal,
el campió dels campions a afrontar les situacions, el super heroi.

Amb els meus trucs sorprendré l'adversari
i dels meus ulls no hi haurà qui s'amagui.
Faré un escut contra atacs i venjances
i amagatalls on poder refugiar-me,
i volaré en pijama i capa,
i em faré insígnies amb paper de plata,
una espasa amb un bastó i una careta de cartró.

Als núvols

Als núvols, jo hi faig el salt mortal, la tombarella i el pardal.

Als núvols, tot és blanc i jo hi faig d'angelet i d'esquimal.

Als núvols, sóc un infiltrat que ha entrat en el regne dels cels sense haver estat jutjat.

Als núvols, com un arbre arrencat, no hi faig cap fruit ni tinc arrels, però tampoc no hi faig cap mal.

Als núvols amb el temps i una canya puc esperar que es moguin les muntanyes, somiant truites i mirant les musaranyes mentre a baix cau pedregada.

Als núvols, no se m'hi ha perdut res, però com que res no he de trobar tampoc no em cal buscar.

Als núvols, sense res per pensar, al meu cervell espès no queda res per cavil·lar.

Els núvols no són pols ni són fum, són camps de cotó fluix on el record va a oblidar que als núvols no m'he de guanyar el pa, en qualsevol moment pot començar a ploure manà.

Però el vent ha anat bufant
i els núvols escampant,
m'ho ha dit el Sol cantant,
dels núvols no es baixa, dels núvols es cau.

No m'estiris del fil

No m'estiris del fil que em fas mal,
no em recordis que estic descosit,
que no veus que el meu cor estripat no ha trobat el seu lloc al meu pit?
No és que vulgui amagar cap secret,
però que em vegis desfet tampoc no vull,
no m'estiris del fil que ja és tard,
ja he provat a ser com sóc i no m'ha funcionat.

Mira'm, sóc tot el que tu t'imagines
i si en vols saber més somia'm,
que serè com m'has somiat.
Toca'm entre la pell i la roba,
com esborrant de la sorra
les petjades que ha deixat
tant d'amor espatllat.

No m'estiris del fil que em fas mal,
no em recordis que estic descosit,
que no veus que estirant i estirant només fas aquest nus més tupit?
No és que vulgui oblidar els meus records,
no és que vulgui canviar el meu destí,
no m'estiris del fil que ja és tard,
ja he trobat el valor, no em fa por ser covard.

No pot ser

Sé que no aprendré el que no he après, ni refaré tot el que ja he desfet.
Sé que no puc ser tal com tu vols per molt que em collis ls cargols.

Sé que no és senzill d'entendre,
sé que tinc un món a perdre.

Però tot i que no et vull fer patir,
sé que no responc a allò que esperes de mi.
M'he esforçat per intentar canviar,
però el meu esperit no es vol deixar domar.

Potser que a la fi no trobi res perquè el que busco no existeix,
però també sé que quedar-me aquí no servirà per fer-te més feliç.

Faig llenya

Jo no volia ser com sóc,
jo no volia perdre-ho tot,
jo no volia destrossar el teu cor.
Jo no volia fer-me gran,
jo no volia créixer tant,
jo no volia fer-me l'important.
Només volia demostrar els meus sentiments,
només volia no haver d'ensenyar les dents.
Jo no tenia bons records,
jo no tenia bona sort,
jo no tenia el mapa del tresor.
Jo no tenia els elements per netejar els meus pensaments,
jo no tenia bons pressentiments.
Però ara tinc entre les mans una destrat,
una serra i una pedra d'esmolar
i ara faig llenya, faig llenya,
vaig fent llenya al meu voltant
per no haver d'entendre res, per no haver de preguntar,
faig llenya.
Jo no esperava cops de puny,
jo no esperava traus i punts,
jo no esperava tanta sorra als ulls.
Jo no volia veure-hi tant,
jo no volia ser un estrany,
jo no volia viure de l'engany.
Només volia demostrar els meus sentiments,
només volia no haver d'ensenyar les dents.
Sense mostrar gota de penediment
vaig xerricant de soca-rel els pensaments intel·ligents.

Perdo el nord

Cada cop que et mous jo perdo el nord,
cada cop que vols em tornes boig.
Quan estic a punt de veure-hi clar,
creues pel meu cap i em fas dubtar.

Amb una paraula ho canvies tot,
amb una mirada em cales foc.
Amb un gest em pots fer perdre el cap
i fer-me sentir desorientat.

Per fi no tinc res més a dir,
tens a les mans el meu destí.
Jo vaig volant sobre el teu cap
com un estel lligat.

Tens sota el teu dit tots els botons,
tens dins del teu llit un món millor.
Jo voldria fer-te el meu tresor
i amb una cançó trencar-te el cor.

Porteu-me carbó

Estimats Reis d'Orient m'he portat malament,
un any més he tornat a fallar,
no he pogut evitar ser sincer,
he tret zero en actitud i he suspès per vocació,
m'he deixat guiar pel cor.

Sé que tinc un forat a la mà
i amagat a la màniga un as,
sempre fent volar coloms,
d'un tret mato vint pardals,
sempre vaig buscant raons.

Porteu-me carbó, porteu-me carbó
porteu-me carbó que no he estat bo.

No he deixat d'arribar sempre tard,
no he après a esperar i ser pacient,
però tinc gran facilitat a ficar els dits a l'endoll
i la pota fins al coll.

Mentider

No em queda bé dir la veritat,
però no menteixo per vanitat,
senzillament, no em queda bé, sóc mentider.
Tant la veritat com la raó
no aporten cap inspiració,
són purament informació,
quina desil·lusió!

Aixecant la camisa em trobareu
cada cop que escolteu la meva veu,
no em fa cap bé dir la veritat
i això us ho puc assegurar,
sincerament, no em fa cap bé, no us mentiré.

Aixecant la camisa em trobareu
cada cop que escolteu la meva veu,
si voleu saber tota la veritat
més us val ficar el cap dins un forat.

Els meus romanços somiareu
i abans que a un coix m'agafareu,
no m'escolteu si no voleu
quan vingui el llop ja no em creureu.

Sense fer soroll

La neu canvia el paisatge
i el temps, el color del paper.
El fred despulla els arbres
i el meu cor també.

Una llàgrima oblidada
fa camins per l'ànima entelada.
Per l'aire vola el pensament
sense que faci vent.

T'estimo sense fer soroll
i així puc escoltar el teu cor.
M'acosto a tu sense parlar
ni quasi respirar.

Si em parles fluix molt a la vora
la teva veu fa pessigolles.
Si calles tot un univers
desvetlla el seu secret.

He imaginat com sonaria
una cançó, que cada dia
en el silenci escoltarem
i en silenci aprendrem.

Una cançó

Una cançó perquè soni a la ràdio
ha de tenir una mica de tot i si pot ser no ha de dir res.
Combinant un cop més quatre tòpics gastats,
el llatí apassionat, simpàtic aflamencat, romàntic enamorat i ensucrat,
una cançó ha d'enganxar com s'enganxa un xiclet
o una caca de gos que has trepitjat pel carrer sense voler.
Ha de ser una cançó intranscendent com la que ara estic fent,
però amb la innoble intenció d'agradar tota la gent, com si ningú no fos diferent.